ВѢСТНИКЪ
ПЕРЕМЫСКОИ ЕПАРХІИ.

Рôкъ 1908. Выдано 12. Марта Ч. III.

Ч. 11.

Ч. 63/орд. Декретъ о заручинахъ и сопружествѣ.

Подаѥ ся до вѣдомости Всеч. Духовеньства слѣдующе:

DECRETUM
DE SPONSALIBUS ET MATRIMONIO
IUSSU ET AUCTORITATE SS. D. N. PII PAPAE X
A. S. CONGREGATIONE CONCILII EDITUM

Ne temere inirentur clandestina coniugia, quae Dei Ecclesia iustissimis de causis semper detestata est atque prohibuit, provide cavit Tridentinum Concilium, *cap. 1. Sess. XXIV de reform. matrim.* edicens: „Qui aliter quam praesente parocho vel alio sacerdote de ipsius parochi seu Ordinarii licentia et duobus vel tribus testibus matrimonium contrahere attentabunt, eos Sancta Synodus ad sic contrahendum omnino inhabiles reddit, et huiusmodi contractus irritos et nullos esse decernit“.

Sed cum idem Sacrum Concilium praecepisset, ut tale decretum publicaretur in singulis paroeciis, nec vim haberet nisi iis in locis ubi esset promulgatum; accidit ut plura loca, in quibus publicatio illa facta non fuit, beneficio tridentinae legis caruerint, hodieque careant, et haesitationibus atque incommodis veteris disciplinae adhuc obnoxia maneat.

Verum nec ubi viguit nova lex, sublata est omnis difficultas. Saepe namque gravis exstitit dubitatio in decernenda persona parochi, quo praesente matrimonium sit contrahendum. Statuit quidem canonica disciplina, proprium parochum eum intelligi debere, cuius in paroecia domicilium sit, aut quasi domicilium alterutrius contrahentis. Verum quia nonnunquam difficile est iudicare certo ne constet de quasi-domicilio, haud pauca matrimonia fuerunt obiecta periculo ne nulla essent: multa quoque, sive inscitia hominum sive fraude, illegitima prorsus atque irrita deprehensa sunt.

Haec dudum deplorata, eo crebrius accidere nostra aetate videmus, quo facilius ac celerius commeatus cum gentibus, etiam disiunctissimis, perficiuntur. Quamobrem sapientibus viris ac doctissimis visum est expedire ut mutatio aliqua induceretur in iure circa formam celebrandi connubii. Complures etiam sacrorum Antistites omni ex parte terrarum, praesertim e celebrioribus civitatibus, ubi gravior appareret necessitas, supplices ad id preces Apostolicae Sedi admoverunt.

Flagitatum simul est ab Episcopis, tum Europae plerisque, tum aliarum regionum, ut incommodis occurreretur, quae ex sponsalibus, idest mutuis promissionibus futuri matrimonii privatim initis, derivantur. Docuit enim experientia satis, quae secum pericula ferant eiusmodi sponsalia: primum quidem incitamenta peccandi causamque cur inexpertae puellae decipiantur; postea dissidia ac lites inextricabiles.

His rerum adiunctis permotus SSmus D. N. Pius PP. X pro ea quam gerit omnium Ecclesiarum sollicitudine, cupiens ad memorata damna et pericula removenda temperatione aliqua uti, commisit S. Congregationi Concilii ut de hac re videret, et quae opportuna aestimaret, Sibi proponeret.

Voluit etiam votum audire Consilii ad ius canonicum in unum redigendum constituti, nec non Emorum Cardinalium qui pro eodem codice parando speciali commissione delecti sunt: a quibus, quemadmodum et a S. Congregatione Concilii, conventus in eum finem saepius habiti sunt. Omnium autem sententiis obtentis, SSmus Dominus S. Congregationi Concilii mandavit, ut decretum ederet quo leges a Se, ex certa scientia et matura deliberatione probatae, continerentur, quibus sponsalium et matrimonii disciplina in posterum regeretur, eorumque celebratio expedita, certa atque ordinata fieret.

In executionem itaque Apostolici mandati S. Concilii Congregatio praesentibus litteris constituit atque decernit ea quae sequuntur.

DE SPONSALIBUS.

I. — Ea tantum sponsalia habentur valida et canonicos sortiuntur effectus, quae contracta fuerint per scripturam subsignatam a partibus et vel a parocho, aut a loci Ordinario, vel saltem a duobus testibus.

Quod si utraque vel alterutra pars scribere nesciat, id in ipsa scriptura adnotetur; et alius testis addatur, qui cum parocho, aut loci Ordinario, vel duobus testibus, de quibus supra, scripturam subsignet.

II. — Nomine parochi hic et in sequentibus articulis venit non solum qui legitime praeest paroeciae canonice erectae; sed in regionibus, ubi paroeciae canonice erectae non sunt, etiam sacerdos cui in aliquo definito territorio cura animarum legitime commissa est, èt parocho aequiparatur; et in missionibus, ubi territoria necdum perfecte divisa sunt, omnis sacerdos a missionis Moderatore ad animarum curam in aliqua statione universaliter deputatus.

DE MATRIMONIO.

III. — Ea tantum matrimonia valida sunt, quae contrahuntur coram parocho vel loci Ordinario vel sacerdote ab alterutro delegato, et duobus saltem testibus, iuxta tamen regulas in sequentibus articulis expressas, et salvis exceptionibus quae infra n. VII et VIII ponuntur.

IV. — Parochus et loci Ordinarius valide matrimonio adsistunt,

§ 1.º a die tantummodo adeptae possessionis beneficii vel initi officii, nisi publico decreto nominatim fuerint excommunicati vel ab officio suspensi;

§. 2.º intra limites dumtaxat sui territorii: in quo matrimoniis nedum suorum subditorum, sed etiam non subditorum valide adsistunt;

§ 3.º dummodo invitati ac rogati, et neque vi neque metu gravi constricti requirant excipiantque contrahentium consensum.

V. — Licite autem adsistunt,

§ 1. º constito sibi legitime de libero statu contrahentium, servatis, de iure servandis;

§ 2.º constito insuper de domicilio, vel saltem de menstrua commoratione alterutrius contrahentis in loco matrimonii;

§ 3.º quod si deficiat, ut parochus et loci Ordinarius licite matrimonio adsint, indigent licentia parochi vel Ordinarii proprii alterutrius contrahentis, nisi gravis intercedat necessitas, quae ab ea excuset.

§ 4.º Quoad *vagos,* extra casum necessitatis parocho ne liceat eorum matrimoniis adsistere, nisi re ad Ordinarium vel ad sacerdotem ab eo delegatum delata, licentiam adsistendi impetraverit.

§ 5.º In quolibet autem casu pro regula habeatur, ut matrimonium coram sponsae parocho celebretur, nisi aliqua iusta causa excuset.

VI. — Parochus et loci Ordinarius licentiam concedere possunt alii sacerdoti determinato ac certo, ut matrimoniis intra limites sui territorii adsistat.

Delegatus autem, ut valide et licite adsistat, servare tenetur limites mandati, et regulas pro parocho et loci Ordinario n. IV et V superius statutas.

VII. — Imminente mortis periculo, ubi parochus, vel loci Ordinarius, vel sacerdos ab alterutro delegatus, haberi nequeat, ad consulendum conscientiae et (si casus ferat) legitimationi prolis, matrimonium contrahi valide ac licite potest coram quolibet sacerdote et duobus testibus.

VIII. — Si contingat ut in aliqua regione parochus locive Ordinarius, aut sacerdos ab eis delegatus, coram quo matrimonium celebrari queat, haberi non possit, eaque rerum conditio a mense iam perseveret, matrimonium valide ac licite iniri potest emisso a sponsis formali consensu coram duobus testibus.

IX. — § 1.⁰ Celebrato matrimonio, parochus, vel qui eius vices gerit, statim describat in libro matrimoniorum nomina coniugum ac testium, locum et diem celebrati matrimonii, atque alia, iuxta modum in libris ritualibus vel a proprio Ordinario praescriptum; idque licet alius sacerdos vel a se vel ab Ordinario delegatus matrimonio adstiterit.

§ 2.⁰ Praeterea parochus in libro quoque baptizatorum adnotet, coniugem tali die in sua parochia matrimonium contraxisse. Quod si coniux alibi baptizatus fuerit, matrimonii parochus notitiam initi contractus ad parochum baptismi sive per se, sive per curiam episcopalem transmittat, ut matrimonium in baptismi librum referatur.

§ 3.⁰ Quoties matrimonium adnormam n. VII aut VIII. contrahitur, sacerdos in priori casu, testes in altero, tenentur in solidum cum contrahentibus curare, ut initum coniugium in praescriptis libris quam primum adnotetur.

X. — Parochi qui heic hactenus praescripta violaverint, ab Ordinariis pro modo et gravitate culpae puniantur. Et insuper si alicuius matrimonio adstiterint contra praescriptum § 2[1] et 3[1] num. V, emolumenta *stolae* sua ne faciant, sed proprio contrahentium parocho remittant.

XI. — § 1.⁰ Statutis superius legibus tenentur omnes in catholica Ecclesia baptizati et ad eam ex haeresi aut schismate conversi (licet sive hi, sive illi ab eadem postea defecerint), quoties inter se sponsalia vel matrimonium ineant.

§ 2.⁰ Vigent quoque pro iisdem de quibus supra catholicis, si cum acatholicis, sive baptizatis sive non baptizatis, etiam post obtentam dispensationem ab impedimento mixtae religionis vel disparitatis cultus, sponsalia vel matrimonium contrahunt; nisi pro aliquo particulari loco aut regione aliter a S. Sede sit statutum.

§ 3.⁰ Acatholici sive baptizati sive non baptizati, si inter se contrahunt nullibi ligantur ad catholicam sponsalium vel matrimonii formam servandam.

Praesens decretum legitime publicatum et promulgatum habeatur per eius transmissionem ad locorum Ordinarios: et quae in eo disposita sunt ubique

vim legis habere incipiant e die solemni Paschae Resurrectionis D. N. I. C. proximi anni 1908.

Interim vero omnes locorum Ordinarii curent hoc decretum quampris mum in vulgus edi, et in singulis suarum dioecesum parochialibus ecclessii- explicari, ut ab omnibus rite cognoscatur.

Praesentibus valituris de mandato speciali SSmi D. N. Pii PP. X, contrariis quibuslibet etiam peculiari mentione dignis minime obstantibus.

Datum Romae die 2ª mensis Augusti anni 1907.

† VINCENTIUS Card. EP. PRAENEST., *Praefectus.*

C. DE LAI, *Secretarius.*

До того декрету буде въ слѣдуючôмъ числѣ Вѣстника епарх. оголошена инструкція, т. е. приписы, якъ его въ практицѣ переводити.

Вôдъ гр. кат. Еп. Ординаріята

Перемышль 9. Марця 1908.

† **КОНСТАНТИНЪ**
ЕПИСКОПЪ.

Ч. 12.

Ч. 113/супруж. Розпоряджене въ справѣ предкладаня таксъ супружихъ.

Понеже въ послѣдныхъ часахъ Канцелярія Консисторска була змушена часто звертати прошеня о розрѣшене вôдъ перепонъ супружихъ задля того, що по мысли тутешного розпоряджена зъ 20. лютого 1895 Ч. 10/супр. (Вѣстникъ епар. зъ р. 1895 Ч. II. стор. 24) не присылано рôвночасно зъ прешенемъ приписаныхъ таксъ, протое для усуненя проволоки и невыгоды, яка черезъ звертане неполагодженыхъ прошень зъ причины не присланя приписаныхъ таксъ повстае, пригадуе ся Всеч. Отцямъ Душпастырямъ, щобы въ случаяхъ удаваня ся о розрѣшеня вôдъ перепонъ супружихъ рôвночасно зъ внесенымъ прошенемъ о розрѣшене вôдъ перепоны присылали приписанѝ въ реченôмъ розпорядженю таксы.

Таксы тѝ суть: 1) за розрѣшене зъ первôмъ степени своячества бочныхъ лин. 10 кор., 2) въ вторôмъ степени сродства або своячества сягаючôмъ степень первый бочныхъ линій 8 кор., 3) въ вторôмъ рôвнôмъ степени сродства або своячества бочныхъ линій 6 кор., 4) въ третôмъ степени сродства або своячества сягаючôмъ степень вторый бочныхъ линій 4 кор, 5) въ иныхъ выпадкахъ 1 к. 6 с.

Крайно убоги, якъ зарôбники, слуги, если дотычный Урядъ парохіяльный специяльно посвѣдчить, що они суть такъ крайно убоги, що не могуть заплатити таксы, будуть звôльнюванѝ вôдъ таксъ.

Наконецъ пригадуе ся, щобы въ случаю зверненя зъ вôдсы поданя дотычный о. душпастырь виготовивъ поновне прошене и до того долучивъ подане звернене, а непредкладавъ лише само давнѣйше прошене.

Справу тую належитъ на найблисшимъ соборчику еще всѣмъ ОО. Душпастырямъ пригадити.

Вôдъ Еп. Консисторіи
Перемышль 22. Лютого 1908.

Ч. 13.

Ч. 213. О наданю стипендій богослуж. фондаціи б. п. Архіпресвитера Гр. Шашкевича.

Перемыска гр. кат. катедральна Капітула надала богослужебнï стипендія зъ фондаціи б. п. Архіпресвитера Григорія Шашкевича на р. 1908 слѣдуючимъ Єреямъ:

1. о. Дороцкому Михаилови сопомочникови въ Дубецку.
2. „ Сѣкоръ Николаю сопомоч. въ Никловичахъ.
3. „ Кузичови Василію сопомочникови въ Купновичахъ.
4. „ Серединьскому Теодору сотрудникови въ Оровôмъ.
5. „ Рудавскому Антонію сопомочникови въ Сосницѣ.
6. „ Малярчикови Алексею експозиту въ Тыновѣ.
7. „ Дацькови Михаилови завѣд. въ Малнôвскôй Воли.
8. „ Юзьвякови Михаилови парохови въ Зворѣ.
9. „ Очабрукови Алексію парохови въ Волици.
10. „ Попельови Володимиру парохови въ Арламовской воли.

Вôдъ Еп. гр. кат. Консисторіи
Перемышль 20. Сѣчня 1908.

Ч. 14.

Ч. 642. Въ справѣ пôдвысшеня дару зъ ласки для вдôвъ и сирôтъ священничихъ.

Высоке ц. к. Намѣстництво зъ дня 27. Сѣчня 1908 до Ч. 5603/IIб доносить слѣдуюче: „Єго цїсарске і королевске Апостольске Величество Найвившим Постановленем з дня 30. листопида 1907 благоволили милостивше вдовам і сиротам по гр. кат. сьвящениках, котрі вже побирають річний дар з ласки і даток на вихована сиріт з фонда релїґійного позволити від 1. сїчня 1908 підвизшене того побору о 50 %.

О тім ц. к. Намістництво має честь завідомити Високопреподобний Ординарият в сьлїдстві рескрипту Пана Мінїстра Віроісповідань і Просьвіти з дня 10, сїчня 1908 Ч. 2954 з примічанем, що сучасно заряджає ся, що належить, аби підвисшені побори могли бути з Уряду від 1. сїчня 1908 істинно асигновані".

Подаючи тую радôсну вѣдомôсть про великодушный даръ ласки Монаршои, надѣемъ ся що теперъ неодна слеза нашихъ вдôвъ и сирôтъ священничихъ буде осушена, неодепъ стонъ нужди притыхне. А тую милость Монаршу не можна лучше вôдвдячити якъ тымъ, що не лише всѣ, що будуть користати зъ тои ласки

и доброты, але также весь нашъ клиръ Епархіяльный въ тôмъ ювилейнôмъ роцѣ 60 лѣтного панованя нашого наймилостивѣйшого Монарха и Пана буде спôльно засылати свои горячӣ молитвы до „Царя Царствующихъ и Господа господствующихъ“ щобы Всевышній єще довгӣ лѣта задержавъ Єго ц. и к. Ап. Величество въ здоровлю, крѣпивъ силы, щаствивъ правлѣню надъ вѣрно пôддаными народами. „Господи спаси царя, и услыши ны въ онъ же аще день призовемъ тя“ (Пс. 19. 10.) Неменше вказане обявляти свою вдячнôсть и привязанє до Трону численною и щирою участію во всѣхъ ювилейныхъ обходахъ сего року.

Вôдъ гр. кат. Еп. Ординаріята
Перемышль 5. Лютого 1908.

Ч. 15.

Ч. 708. Розпоряджене въ справѣ робôтникôвъ, належачихъ до пенс. фонда въ гор. Шлєску

Выдѣлъ Товариства робôтникôвъ, занятыхъ въ гор. Шлеску жадає, щобы тіжь — желаючи одержати пенсію — выказали ся посвѣдченємъ уродженя и крещеня (пôсля поданого низше формуляра,) заосмотреннымъ пôдписомъ дотычного о. пароха и печатію парохіяльною, безъ чого взглядный робôтникъ не буде мавъ права до пенсіи.

Удѣляючи се розпоряджене Всч. Урядамъ парох. поручає ся, щобы тіжь высше наведеного розпорядженя точно придержували ся, и не дѣлали перешкоды такимъ мѣрамъ, котрӣ до полѣпшеня матеріяльного положеня робôтникôвъ-русинôвъ на чужинѣ послужити мають.

(Взорець безплатного посвѣдченя слѣдуючій :)

(на горѣ:) „до пенсійного фонду“.

Geburts- und Taufbestättigung.

.... Sohn (Tochter) des ....

....

(geboren in .... den .... (Tag) .... (Monat .... (Jahr), getauft nach dem ruth. Ritus am .... (Tag) .... (Monat) .... (Jahr).

.... den .... 1908.

(Siegel) (Unterschrift).

Вôдъ Еп. гр. кат. Консисторіи
Перемышль 3. Лютого 1908.

Ч. 15.

Ч. 905. Въ справѣ списуваня актôвъ леґітимації прэдшлюбныхъ дѣтей черезъ пôзнѣйшэ сопружество родичѣвъ

Выс. ц. к. Намѣстництво рескриптомъ зъ дня 15/1 1908 Ч. 766 0/X розпорядило, що слѣдуе: „Хотячи по можности сторони від потреби явленя ся в політичній Власти повітовій в цїли переслуханя в случаяхъ, єсли ходить о уявнене в книзї уроджених леґітимаций передшлюбних дїтий через пізнїйше супружество родичів, єсли до того уявненя треба уповажненя політичної Власти краєвої яко Власти надзоруючої ведене метрик, ц. к. Мінїстерство справъ внутрішних рескриптом з дня 17. червня 1907 Ч. 7215 доповняючи свій рескрипт з дня 7 падолиста 1884 Ч. 12350, інтимований обіжником ц. к, Намістництва з дня 30 падолиста 1884 Ч. 71842 ознаймило, що слїдуе:

До зарядженя потрібних вписів до книгъ метрикальних (признане ся до вітцївства, пошлюблене ся родичів дитини) не є невідзовно конечне, аби сторони складали требуемі осьвідченя перед властию політичною; заряджене таке може радше наступити також на основі осьвідчень, які зложуть сторони в належитій формі перед ведучим книги метрикальні, котрий зі зглядy на їх місце замешканя і віроісповідане є для них властивим.

Перестерігаючи тої засади будуть полїчичні Власти краєві в той спосіб поступати, що лише тогдї зарядять уявнене леґітимациї на основі згаданих осьвідчень сторін, єсли будуть доповнені слїдуючі услівя:

1) Признане ся до вітцївства мусить совершенно відповідати услівям, потрібнимъ до вписаня того признаня ся до книгъ уроджених. Осьвідчене повинно проте заключати не лише признане ся до вітцївства, але також виразне жадане мущини, узнаючого ся вітцем, аби его назвиско було вписане до книг уроджених.

2) Мужчину, узнаючого ся вітцем, мусить яко такого всказати мати дитини. Признане ся до вітцївства повинно затім наступити в присутности і за згодою матери дитини, хиба щоби з іншихъ даних можь з цїлою певностию повзяти відомість, що мати дитини всказала мущину, узнаючого ся вітцем яко такого. Мати дитини повинна затім, єсли була присутна при признаню ся до вітцївства, тую обставину, що годить ся з тим осьвідченем, виразно обявити і ствердити тое своїм підписом.

3) Осьвідченя сторін мусять бути зложені в присутности двох сьвідків, які ствердять, що знають сторони особисто і що мущина, узнаючий ся вітцем, признав ся дійстно до вітцївства і зажадавъ вписаня свого признаня ся до книги уроджених.

4) Протокол списаний зі сторонами мусить підписати також ведучий книги метрикальні.

5) В протоколї належить виразно подати місце замешканя сторін і сьвідків.

6) Сторони мусять принести і предложити метрику уродженя дитини і метрику шлюбу родичів.

7) Автентичність протоколу заключаючого списанє осьвідченя сторін не може улягати найменшому сомнївови. Єсть затім під тим зглядом важною річею (понеже відпаде потреба дальших доходжень) аби ведучий метрикальні книги сам в урядовій дорозї списаний протокол разом з документами, достарченими сторонами, предложив своїй властивій політичній Власти повітовій до дальшого зарядженя.

Полїтична Власть краєва оцінить, чи в поодиноких случаях помимо приміненя ся до наведених висше постанов, треба зарядити зі згляду на особенні обставини, як н. п. в случаях, сли по порівнаню метрики уродин нешлюбної дитини з метрикою шлюбу родичів, насуває ся сумнїв, що до самоличности матери дитини з женою мущини, признаючого ся до вітцївства, дальші доходженя в осебенности такожь такі, котрі вимагають переслуханє сторін політичною Властию повітовою.

Зложенє згаданого осьвідченя перед вказаним висше ведучим книги метрикальні позіставляє ся порозуміню ся сторін з ведучим книги метрикальні. Сторонам вільно затім і на дальше звертати ся з просьбою о списанє акту що до леґітимації нешлюбних дїтий через пізнїйше супружество родичів до політичної Власти повітової і перед нею зложити приписане осьвідченє або також внести свою просьбу і зложити дотичне осьвідченє протоколярно в Суді, в котрім то случаю відпадає потреба призваня сьвідків для ствердженя самоличности осіб. Протоколи списані ведучими метрики зі сторонами в справі, котрої дотичить сей рескрипт мінїстерияльний, суть вільні від стемпля“.

Тоє розпоряджене подає ся до вѣдомости Всеч. ОО. Душпастырямъ въ цѣли вôдповѣдного поступованя въ заходячихъ случаяхъ.

Вôдъ гр. кат. Еп. Консисторіи
Перемышль 24 Лютого 1908.

Ч. 16.

Ч. 592. О выдавництвѣ Богословскои бібліотеки у Львовѣ.

Выдавництво Богословскои бібліотеки у Львовѣ просить о помѣщенє слѣдуючой вôдозвы:

VI. томъ св. Письма зъ поясненемъ уже выйшовъ. Мѣстить въ собѣ: а) книгу пророка Исаіи, б) книгу пророка Ереміи, в) книгу плача Еремiи, г) По-

сланіє Еремії, д) книгу пророка Варуха и е) книгу пророка Езекіила. Цѣна брошурованого 10 кор., оправленого в англ. полотно 11 кор.

Тй Всч. Отцѣ, що побираютъ св. Письмо томами, зволятъ надôслати до Выдавництва библіотеки богословскои у Львовѣ, им св. Юра 5 — 11 кор. а отримаютъ вôдворотною почтою VI. томъ св. Письма въ оправѣ.

Кромѣ сего въ Выдавництвѣ библіотеки богословскои можна дôстати:

1) Богословіє догматичне въ оправѣ по цѣнѣ . . .	8	К	— с.
2) „ моральне „ „ . . .	8	„	60 „
3) „ пастырске „ „ . . .	11	„	— „
4) Право церковне „ „ . . .	8	„	— „
5) Провôдникъ практичный для священикôвъ . . .	8	„	60 „
6) Св. Письмо зъ поясненями:			
I. томъ въ оправѣ по цѣнѣ	11	„	— „
II. „ „ „	10	„	— „
III. „ „ „	11	„	— „
IV. „ „ „	7	„	80 „
V. „ „ „	11	„	— „
VI. „ „ „	11	„	— „
7) Новый завѣтъ } въ Языцѣ церковно-словеньскôмъ зъ пе-	6	„	— „
8) Псалтирь } реводомь на языкъ народно-рускій	2	„	— „

Ктобы хотѣвъ всѣ повисшй дѣла наразъ набути за готôвку, отримає 20% опусту, и вмѣсто 114 кор. заплатитъ лише 91 кор. 20 сот.

Вôдъ гр. кат. Еп. Консисторіи.

Перемышль 3. Лютого 1908.

Ч. 17.

Ч. 1039. Протоколъ нарадъ загальныхъ Зборôвъ членôвъ филіи Товариства запомоги убогихъ гр. кат. церквей им. св. Ап. Петра въ Перемышли и оголошенє конкурсу до подань о запомоги.

Выдѣлъ филіи Товариства запомоги убогихъ гр. кат. церквей им. св. Ап. Петра въ Перемышли зъ 14. лютого 1908 Ч. 15 предложивъ ту прошенє о выпечатанє слѣдуючого протоколу нарадъ загальныхъ зборôвъ членôвъ сеи филіи въ дни 24. сѣчня 1908 и оголошеня конкурсу до подань о запомогу:

ПРОТОКОЛЪ

Загальныхъ Зборôвъ Товариства им. св. Ап. Петра для запомоги убогихъ церквей, вôдбувшихся дня 24. сѣчня 1908 р.

По молитвѣ „Царю Небесный" и при достаточнôй участи членôвъ вôдкривъ предсѣдатель Товариства Впр. о. Мрыцъ загальнѝ зборы. Повитавши зôбравшыхъ собратей, представивъ въ коротцѣ дѣяльнôсть Товариства въ минувшôмъ роцѣ та заявивъ, що Товариство въ сѣмъ роцѣ поступило напередъ. Загрѣвши участникôвъ загальныхъ зборôвъ до працѣ въ користь Товариства, попросивъ пôсля статуту выбрати на часъ Зборôвъ предсѣдателя. Загальнѝ зборы выбрали предсѣдателемъ Всч. о. Кипріяна Ясеницкого, тойже покликавъ собѣ до помочи на секретарôвъ: Всч. ОО. В. Гинилевича и Б. Ґоцкого.

Першою точкою загальныхъ зборôвъ було справоздане зъ дѣяльности Выдѣлу, котре зложивъ секретарь Товариства Всч. о. Василькевичь.

Выдѣлъ придержуючись ухвалы загальныхъ Зборôвъ, роздѣливъ беззворотнѝ запомоги слѣдуючимъ церквамъ: церквѣ доч. на Болоню въ Перемышли, доч. церквѣ въ Дыновѣ дек. Бирчаньского, церквѣ въ Шляхтовѣ дек. Мушиньского и церквѣ въ Опарôвцѣ дек. Короснянього по 700 К, а церквѣ въ Долинахъ дек. Бѣцкого 450 К. Въ минувшôмъ роцѣ роздано на запомоги 3250 К. При роздѣлюваню запомогъ придержувався Выдѣлъ той засады, щобы давати помôчь найбѣднѣйшимъ та найбôльше загроженымъ парохіямъ. Зъ тои причины Выдѣлъ не увзгляднивъ десять прошень менше потребуючихъ парохій.

Выдѣлъ хотячи придбати Товариству якъ найбôльше фондôвъ вôднѣсся до всѣхъ Радъ повѣтовыхъ зъ прошенями о запомогу.

Користаючи зъ нагоды зложеня подяки Товариству „Народна Торговля" за щедру жертву въ квотѣ 600 К Выдѣлъ вôднѣсся въ часописяхъ зъ просьбою до нашихъ священикôвъ, засѣдаючихъ яко члены въ Радахъ повѣтовыхъ, щобы тіиже не допускали, щобы надъ прошенями Товариства им. св. Ап. Петра о удѣлене запомоги не переходжено въ Радахъ повѣтовыхъ до порядку дневного.

Выдѣлъ пôзнавши, що взрôстъ Товариства полягає головно на праци цѣлого Деканату, порѣшивъ скликати загальнѝ зборы сейчасъ по зборахъ вдов.-сирот. Институту, бо сподѣє ся, що вôдпоручники декальнѝ загостять такожъ на зборы Товариства им. св. Ап. Петра, а туть спôльно нарадившись надъ средствами причинаючими ся до взросту Товариства, повернуть зъ зборôвъ перенятѝ взнеслими ідеями Товариства, будуть загрѣвати своихъ собратей деканальныхъ та собѣ повѣрену паству до працѣ въ користь Товариства.

Въ минувшôмъ роцѣ приступило до Товариства 179 новыхъ членôвъ, въ тôмъ числѣ 2 спомагаючихъ. Хотяй Товариство поступило напередъ, о чôмъ найлучше свѣдчать фонды Товариства, то все таки не дôйшло оно еще до того

степени розвою, якъ можна було припускати зъ нарадъ загальныхъ зборôвъ минувшого року. Причина въ тôмъ ся, що членами Товариства суть лише священики а наша интелиґенція та нашъ нарôдъ, помимо того, що Выдѣлъ кôлька разôвъ въ часописяхъ завзывавъ до вписованя ся въ члены Товариства, не хоче знати о Товариствѣ.

На загальныхъ зборахъ минувшого року ухвалено, щобы Выдѣлъ вôднѣс-ся зъ прошенемъ до Преосвященного Ординаріяту, щобы тойже припоручивъ Всч. Духовеньству Епархіи вôдправити акафистъ въ день св. Ап. Петра и Павла, а дохôдъ зôбраный зъ акафисту прислати Товариству. Преосв. Ординаріятъ не тôлько що прихилився до нашого прошеня але и горячо поперъ наше прошене въ Вѣстнику Епархіяльнôмъ, зъ причинъ однакъ непредвидженыхъ Вѣстникъ зôставъ выпечатаный за пôзно. Та помимо того можна было сподѣватись, що священики присутнѝ на загальныхъ зборахъ м. р. и безъ порученя Ординаріяту не тôлько самѝ вôдправлять акафистъ и пришлють зôбраный дохôдъ Товариству, але такожь загрѣють и своихъ сусѣдôвъ священикôвъ до вôдправленя акафисту на цѣли Товариства. Винявши трохъ священикôвъ на жаль всѣ прочѝ забули о своимъ власнôмъ рѣшеню.

На тôмъ закôнчивъ секретарь свое справоздане.

Другою точкою загальныхъ зборôвъ было справоздане касове, котре зложивъ касіеръ Товариства Свѣтл. о. Дръ Масцюхъ.

Доходу въ минувшôмъ роцѣ было . .	4361	Кор.	7 с
Розходу мало Товариство въ м. р. . .	221	„	68 „
Остае въ касѣ Тов. .	4139	Кор.	39 с.

Корѣнный фондъ Товариства выносить 1490 К. 23 сот.

По справозданю касіера зложивъ именемъ комисіи контрольнои Всч. о. Хоминьскій свое справоздане.

Комисія контрольна провѣрила станъ касы дня 23 сѣчня 1908 р. и найшла всѣ рахунки въ порядку. Всѣ книги касовѝ найшла дуже точно веденѝ. Такожь въ касѣ находятся поквитованя на доказъ приходôвъ и розходôвъ, уложенѝ въ порядку, що улекшуе дуже контролю. При тôмъ запримѣтила, що переглядъ въ книгахъ ясный и легкій. Въ виду того именемъ комисіи контрольнои Всч. О. Хоминьскій вносить, щобы Загальнѝ Зборы приняли повысше справоздане до вѣдомости и удѣлили уступаючому Выдѣлови абсолюторіюмъ.

Мѣжь тымъ О. Предсѣдатель задля вôдѣзду опускае загальнѝ Зборы а его мѣсце занимае Всч. о. Корн. Кузикъ.

Теперь Предсѣдатель пôддавъ пôдъ дискусію справоздане секретаря и касіера. По короткôй дискусіи приняли Загальнѝ Зборы справоздане секретаря и касіера и удѣлили уступаючому Выдѣлови абсолюторіюмъ.

По тôмъ приступлено до выбору нового Выдѣлу. Предсѣдателемъ Това-

риства выбрано одноголосно Впр. О. Мрыца. На внесене Всч. о. Кузика зôстали выбранѝ слѣдуючѝ члены Выдѣлу: 1) Всч. О. Петръ Дуркотъ, 2) Свѣтл. О. Дръ Масцюхъ, 3) Свѣтл. О. Дръ Пипило, 4) Всч. О. Борисевичь, 5) Всч. О. Чабанъ, 6) Всч. О. Несторовичь, 7) Всч. О. Комарницкій, 8) Всч. О. Василькевичь: Заступниками членôвъ Выдѣлу зôстали выбранѝ: Всч. ОО. 1) Павлавскій, 2) Ґоцкій, 3) Падохъ, 4) Калужняцкій.

До комисіи контрольнои выбрано Всч. ОО. Захаріясевича, Савчина и Хоминьского.

По выборѣ нового Выдѣлу Предсѣдатель пôддавъ пôдъ розвагу Загальныхъ Зборôвъ слѣдуючѝ внесеня Выдѣлу:

1) Щобы Загальнѝ Зборы ухвалили роздати суму 3725 К. 46 с. титуломъ запомогъ убогимъ церквамъ а суму 413 к. 93 с. придѣлити до корѣнного фонду.

2) Щобы З. Зборы выразили сердечну подяку Єго Ексцеленціи Преосвященному Епископови Киръ Константину за рôкрôчну сталу жертву и за ласкаве позволене помѣщувати въ Вѣстнику Епархіяльнôмъ протоколу Загальныхъ Зборôвъ и выказу жертвъ вплываючихъ до Товариства.

3) Щобы З. Зборы выразили признане нашимъ Товариствамъ якъ Народна Торговля, Днѣстеръ, Ризниця и Вѣра за ихъ щедрѝ лепты пожертнованѝ Товариству въ минувшôмъ роцѣ.

4) Щобы З. Зборы припоручили будучому Выдѣлови вôднестись до Высокопреподобнои и Всесвѣтлѣйшои Епископскои Консисторіи зъ прошенемъ, щобы тая вплынула на неревныхъ деканôвъ (Высочаньскій, Горожаньскій, Канчуцкій, Мостискій, Потелицкій, Самбôрскій, Старосамбôрскій, Угнôвскій и Яворôвскій) и ихъ загрѣла до працѣ въ користь Товариства.

Повызшѝ чотири внесеня Выдѣлу Загальнѝ Зборы по короткôй дискусіи приняли.

Теперъ наступили внесеня членôвъ:

Всеч. О. Кузикъ вносить, щобы будучій Выдѣлъ на слѣдуючій рôкъ скликавъ Загальнѝ Зборы въ день З. Зборôвъ вдов. сир. Института по полудни а евентуально задля браку комплету на слѣдуючій день. Внесене Всч. О. Кузика принято.

Всч. О. Ґоцкій вносить, щобы Товариство запровадило у себе чекове урядоване.

Внесене се змодификовали З. Зборы въ той способъ: Поручаѥ ся будучому Выдѣлови взяти пôдъ розвагу чекове урядоване и єсли буде уважати будучій Выдѣлъ за потрѣбне запровадити у себе чекове урядоване, маѥ на слѣдуючій рôкъ сю справу предложити до ухвалы Загальнымъ Зборамъ.

Всч. О. Вербенецъ вносить, щобы священики заохочували дякôвъ и причетъ церковный до вписованя ся въ члены Товариства. Внесеня сего не приняли

З. Зборы але приняли подôбне внесенє а именно, щобы священики старали ся вписувати въ члены Товариства брацтва церковнй и читальнѣ.

Въ кôнци приняли З. Зборы внесенє Всч. о. Ґоцкого, щобы пôдчасъ акафисту маючого ся вôдправити въ користь Товариства въ день св. Ап. Петра и Павла перейти еще зъ пушкою по церквѣ зôбранй тымъ способомъ жертвы переслати Товариству.

На тôмъ закôнчено нарады сегорôчныхъ З. Зборôвъ а Предсѣдатель подяковавши за живу участь въ нарадахъ молитвою „Достойно есть" замкнувъ Загальнй Зборы.

Предкладаючи се справозданє Всч. Духовеньству, загальнй Зборы звертаются до всего священьства зъ просьбою, щобы заняло ся тою такъ важною институцією, щобы вже разъ устали зненавидженй колекты, котрй служать яко нажива для поодинокихъ людей а не церквей и щобы священьство згромадивши въ члены все священьство, всѣ церкви и жертволюбивый нашь нарôдъ, могло выповнити свою задачу ширеня ся славы Божои по цѣлôй Руси въ великолѣпныхъ храмахъ.

Перемышль дня 24 сѣчня 1908.

На I засѣданю Выдѣлу дня 29 сѣчня 1908 р. наступило уконституованє Выдѣлу въ той спосôбъ, що мѣстопредсѣдателемъ зôставъ выбраный Всч. о. Борысевичь, касіеромъ Свѣтл. о Дръ Масцюхъ, секретаремъ Всч. о. Василькевичь а контрольоромъ Всч. о. Чабанъ.

На тôмъ засѣданю Выдѣлъ порѣшивъ оголосити речинець, доки можна вносити прошеня о запомоги для убогихъ церквей:

Потребуючй церкви вносять прошеня написанй мѣсцевымъ священикомъ и затвердженй вôдпоручникомъ деканальнымъ посредствомъ Всч. Урядôвъ деканальныхъ найпôзнѣйше до 15 марта 1908 р. Примѣчає ся, що сума призначена до раздачи въ сѣмъроцѣ на запомоги выносить 3725 коронъ 46 сот.

Вôдъ Выдѣлу Товариства им. св. Ап. Петра для запомоги убогихъ церквей. Перемышль, дня 14 лютого 1908. О. Мрыцъ предсѣдатель, О. Василькевичь секретаръ".

Всч. Духовеньству и Вѣрнымъ Нашои Епархіи поручає ся якъ найревнѣйше попирати дальшій розвôй многополезного Товариства запомоги убогихъ гр. кат. Церквей им. св. Ап. Петра.

Вôдъ Еп. гр. кат. Ординаріята.

Перемышль 18. Лютого 1908.

Ч. 18.

Ч. 1270. Въ справѣ надзору надъ господаркою ерекціональныхъ лѣсôвъ.

Ц. к. Намѣстництво зъ дня 17-го лютого 1908 Ч. 58620 выдало Обѣжникъ до всѣхъ ц. к. Старостôвъ слѣдуючого содержаня:

„Понеже послѣдными часами зайшли случаѣ девастаціи лѣсôвъ ерекціональныхъ черезъ дотычныхъ ОО. парохôвъ, протоє завзываєся Пана ц. к. Старосту, щобы наблюдавъ надъ господаркою въ лѣсахъ ерекціональныхъ въ тôмъ напрямѣ, щобы парохи понадъ властиву выдатнôсть ихъ не ужитковали, доконанѝ вырубы сейчасъ отвѣтными родами деревъ засиляли, въ молодникахъ и зрубахъ худобы не выпасали и въ загалѣ въ лѣсахъ таку вели господарку, котрабы ихъ наслѣдникôвъ не наражала на шкоду и кривду.

Єсли ся окаже, що ОО. парохи ôминають приписы уставы лѣсовой то належить безпроволочно до ныхъ примѣнити властивѝ установы уставы лѣсовои а на случай надмѣрного ужиткованя лѣсôвъ ерекціональныхъ зъ кривдою наслѣдникôвъ або зъ утратою маєтку закладового, хотяйбы безъ нарушеня установъ уставы лѣсовой, оречи въ току инстанціи о обовязку звороту нанесеной шкоды въ маєтку закладовôмъ черезъ надмѣрне, властивый дохôдъ зъ лѣса переносяче ужитковане, примѣняючися при тôмъ точно до рескрипту ц. к. Министерства просвѣты зъ 5-го Цвѣтня 1877 Ч. 5311 интимованого обѣжникомъ ц. к. Намѣстництва зъ 27-го Цвѣтня 1877 Ч. 20042, а вôдписи выданыхъ оречень предкладати ц. к. Намѣстництву.

Ц. к. Староства, котрѝ маютъ придѣленыхъ техникôвъ лѣсовыхъ зволятъ той обѣжникъ тымъ послѣднымъ безпроволочно удѣлити, въ цѣли примѣненяся при выкониваню надзору надъ лѣсами. Ц. к. Намѣстникъ Потоцкій в. р.“

Повысшій обѣжникъ подаєся до вѣдомости Всеч. єпарх. Духовеньства зъ завôзванємъ, щобы точно пôсля него поступати.

Всч. ОО. Настоятелѣ деканатôвъ на найблисшôмъ соборчику справу обговорятъ и въ протоколахъ зъ візитаціи декан. о станѣ лѣсôвъ ерекціональныхъ здадуть справу.

Вôдъ Еп. Консисторіи
Перемышль 5. Марта 1908.

ХРОНИКА.

Въ пропозицію принятѝ:

Ч. 8773/07. На парохію Пяткова Руска: 1. Дуркотъ Теодозій, 2. Сабарай Іоанъ, 3. Габлиньскій Петро, 4. Кузьмакъ Іосифъ, 5. Гринь Іоанъ, 6. Калиновичь Гр., 7. Ганасевичь Іоанъ, 8. Усцкій Мирославъ, 9. Рудавскій Іоанъ, 10. Сембратовичь Евгеній.

Ч. 875. На парохію Яблониця польска: Поляньскій Богданъ.

Ч. 876. На парохію Дубровиця: 1. Добряньскій Ник., 2. Миляничь Николай, 3. Калимонъ Іоанъ.

Презенты получили:

Ч. 8770/07. о. Стукачъ Павло на парохію Торчиновичи.
„ 890. „ Ольшаньскій Валеріянъ на пар. Завадôвъ.
„ 1006. „ Кмить Юрій на Звынячь гôрный.
„ 1233. „ Яросевичь Петро на Звертôвъ.
„ 1233. „ Кузикъ Петро на Буцôвъ.
„ 1343. „ Крайчикъ Василій на Цеперôвъ.
„ 1469. „ Тарновичь Стефанъ на Мшанну.

Каноничну институцію получили:

Ч. 1362. о. Менциньскій Антоній на Торки, дек. Сокальского.
„ 1363. „ Єсипъ Петро на Бенькову Вишню дек. Комарняньского.
„ 1364. „ Саламонъ Левъ на Каменку лѣсну дек. Потелицкого,
„ 1365. „ Стецевъ Левъ на Лѣтыню дек. Мокряньского.
„ 1366. „ Гаранджа Павло на Токарню дек. Саноцкого.
„ 1367. „ Лазоришакъ Миронъ на Осердôвъ дек. Белзкого.
„ 1368. „ Клишь Теофиль на Волковыю дек. Балигородского.
„ 1369. „ Дуцько Іоанъ на Малнôвску волю дек. Мостиского.
„ 1370. „ Яремкевичь Юліянъ на Розджалôвъ дек. Сокальского.

Завѣдательства получили:

Ч. 706. о. Кусайла Теодоръ въ Новосѣльцяхъ Ґневошь.
„ 1153. „ Присташь Юліянъ въ Чашинѣ.
„ 1364. „ Посѣкира Михаилъ въ Честиняхъ.
„ 1366. „ Гамерскій Іоанъ въ Рябемъ.
„ 1367. „ Лахъ Димитрій въ Конюшкахъ Королевскихъ.
„ 1369. „ Дацько Михаилъ въ Склѣ.
„ 1370 „ Кошель Іосифъ въ Белзци.

Сотрудництва получили.

Ч. 1132. о. Гавришкевичь Илія управ. въ Валявѣ.
Ч. 1362. „ Михальчукъ Евстахій самост. въ Межибродю.
„ 1338. „ Витикъ Стефанъ управ. въ Беньковой вишни.

Вôдъ Еп. гр. кат. Консисторіи
Перемышль 9. Марта 1908.

† КОНСТАНТИНЪ,
Епископъ.

О. Іоанъ Стрыйскій,
Канцлеръ

Накладомъ гр. кат. Еп. Консисторіи въ Перемышли. Зъ печатнѣ Иосифа Стифіого въ Перемышли 1908.